

[Maas Eg Damgaard.]

overdragelsen denne ordning. Der har derimod været en diskussion om, hvordan anden etape skulle finansieres. Med hensyn til denne udbygning, der anslås at koste ca. 75 mill. kr., og som skulle påbegyndes i 1972, foreslog indenrigsministeren, at udgiften skulle afholdes af amtskommunen alene, men med forud fastsat tilskud på 25 mill. kr. fra staten. Ved forhandlinger mellem repræsentanter for amtskommunen og indenrigsministeriet er dette forud fastsatte beløb tilbudt forøget til 35 mill. kr., som skulle bruges til første del af denne anden udvidelse. Dette tilbud er givet i erkendelse af, at amtskommunen vil få meget store økonomiske byrder med hensyn til sine sygehusudgifter i de kommende 8-10 år. Vi må huske, at der også er store udgifter til udbygning af hospitalerne i Haderslev og Tønder, og samtidig skal nu altså centralsygehuset virke som sådant for dette meget store amt, som før var fire amter. Skal en forsvarlig sygehusemæssig behandling sikres landsdelens befolkning, er det imidlertid nødvendigt, at disse meget store udgifter afholdes, og vi finder det derfor rimeligt, at dette tilbud er fremsat.

I den udvalgsbehandling, der kommer, kunne der godt være ting i så henseende at berøre, og mit parti vil gerne tilsige en villig behandling under det korte udvalgsarbejde, som jeg vil tro finder sted.

A. Chr. Andersen: I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort for den historiske baggrund for oprettelsen af landshospitalet i Sønderborg, dengang kaldet stats-hospitalet. Det var efter genforeningen en naturlig og rigtig handling ved oprettelsen af dette hospital at være med til at ligestille denne landsdel med det øvrige land på sygehusområdet. Men nu 50 år efter er det vel også naturligt at ligestille det sønderjyske amt med landets andre amter, således at man også i Sønderjylland klarer sygehusspørgsmålet på samme betingelser som landets andre amter.

Det er der vel heller ikke uenighed om mellem indenrigsministeriet og det sønderjyske amtsråd. Men der er ikke enighed om, hvornår og på hvilke økonomiske vilkår overgangen skal finde sted.

Indenrigsministeren har ikke kunnet

imødekomme amtsrådets ønske om, at tidspunktet udskydes til at falde sammen med det tidspunkt, hvor statens øvrige hospitaler, altså sindssygehospitalerne, eventuelt overdrages til amterne. Begrundelsen er, at landshospitalet ikke kan sammenlignes med de andre statshospitaler, idet landshospitalets funktion er at sammenligne med et almindeligt centralsygehus.

Ifølge lovforslaget bemyndiges indenrigsministeren til at yde tilskud til den fortsatte udbygning af landshospitalet. Udgifterne ved det igangværende byggeri, der for første etapes vedkommende er ved at være gennemført, deles lige over mellem staten og amtskommunen. Til anden etapes første del, der er anslået til at koste 75 mill. kr., bemyndiges indenrigsministeren ifølge lovforslaget her til at yde 35 mill. kr. i tilskud. Amtsrådet ønsker et driftstilskud på 20 mill. kr. samt at staten overtager 50 pct. af finansieringen af både første og anden del af anden etape, dvs. yderligere 75 mill. kr., men det kan indenrigsministeriet ikke acceptere. Man anfører fra ministeriets side, at dels har Sønderjylland haft meget lave sygehusudgifter på grund af statens finansiering af byggeriet igennem årene, dels vil man i Sønderjyllands amt i fremtiden selv efter overtagelsen af det samlede sygehusvæsen i lighed med andre amter ikke blive hårdere beskattet til det formål end flertallet af Danmarks amter.

Selv om man udmærket forstår Sønderjyllands amtsråds betænkelighed ved denne overtagelse, må det siges, at der ved overtagelsen skabes større lighed over for andre amter. En af amtsrådets begrundelser er, at man er i færd med at udvide andre steder, f. eks. i Haderslev, og det er da også rigtigt som nævnt af en tidligere ordfører, at man her har store opgaver, som måske kunne have været løst i en anden rækkefølge, hvis man på et tidligere tidspunkt havde vidst, at man skulle overtage landshospitalet.

Men der er også andre amter i Jylland, der i og for sig med lige så stor ret kan påberåbe sig samme situation; de udbygger også flere steder og kunne derfor med samme ret komme og sige, at de burde have tilskud til det.

Nu er det nok sådan, at man ved udligningen må tilsigte at skaffe mere ligelige forhold amterne imellem, sådan at de kan